

NELJÄS VUOSIKYMMEN 1977 - 1986

Neljännellä vuosikymmenellä Veronmaksajain Keskusliiton toiminta suuntautui yhä enemmän verolainsäädäntöä ja verotuskäytäntöä koskeviin asioihin sekä jäsenille kohdistuvan neuvontatoiminnan kehittämiseen.

Vuonna 1981 jäsenpalvelua tehostettiin aloittamalla maksullinen palvelutoiminta. Jäsenille ryhdyttiin laatimaan mm. verovalituksia sekä verotuksessa tarvittavia asiakirjoja. Syksyllä 1983 Veronmaksajat aloitti kirjojen kustantamisen, ja vuotta myöhemmin liitto käynnisti maksulliset koulutustilaisuudet.

Liitto julkaisi uuden vero-ohjelmansa joulukuussa 1977. Ohjelman linjana oli verotuksen painopisteen siirtäminen tulojen verotuksesta välillisiin veroihin.

Liiton pitkäaikainen toimitusjohtaja Matti Kaleva siirtyi eläkkeelle maaliskuussa 1983. Uudeksi toimitusjohtajaksi nimitettiin Jaakko Kari. Vuoden 1986 lopussa jäseniä oli noin 86 500.

Konsensuksen aikaa

Uusi toimintavuosikymmen alkoi ankaran laman kourissa. Veronkorotusten elinkeinoelämää lamauttavat ja työttömyyttä lisäävät vaikutukset tulivat niin selvästi näkyviin, että se havahdutti poliittiset päättäjätkin. Alkoi ns. konsensuksen aika, jolloin toisaalta suuret ristiriidat verotuksessa jäivät vähiin, toisaalta myös verotuksen uudistus-työ oli vähäistä.

Kekseliäisyys verotuksen kiristämisessä ei silti hävinnyt minnekään. Liitto torjui esityksiä mm. nastarengasverosta, autojen romutusmaksusta, lainaverosta sekä vapaaehtoisesta työllisyysverosta.

Inflaatiokorjaukset tuloveroasteikkoihin tulivat vuodesta 1977 lähtien säännöllisiksi, joskin ne jäivät usein alimitoitetuiksi. Kokonaisveroaste nousi vuonna 1985 ensimmäisen kerran yli 40 prosentin.

Veronmaksajien uudessa vero-ohjelmassa linjana oli verotuksen painopisteen siirtäminen tulojen verotuksesta välillisiin veroihin. Muita ohjelman vaatimuksia oli verorasituksen keventäminen erityisesti marginaaliveron osalta, verotuksen yksinkertaistaminen sekä veronmaksajien oikeusturvan parantaminen.

Kirjojen kustantaminen alkaa

Liiton julkaisutoiminta jatkui neljännellä vuosikymmenellä pääjulkaisujen osalta ennal-
laan. Veronmaksaja-lehden painos vaihteli 50 000 - 100 000 kappaleen välillä. Mii-

nuskirjan levikki pieneni jatkuvasti apteekkien ryhdyttyä julkaisemaan omia sairauskustannusten vähennyskirjasiaan. Verot ja julkiset menot numeroin -tilastovihkonen ilmestyi edelleen vuosittain 10 000 kappaleen painoksena ja sitä jaettiin tiedotusvälineille, järjestöille ja oppilaitoksille.

Syksyllä 1983 liitto aloitti kirjojen kustantamisen. Ensimmäiseksi julkaistiin taskukirjatyypiset Pidä puolesi -opas veronmaksajille sekä Henkilökuntaetuudet verosuunnittelussa. Molempien kirjojen painos oli 4 000 kappaletta. Vuoden 1984 syksyllä markkinoille tuli liiton tiedotusjohtajan toimittama "Pentti Kettusen verokirja", jonka painos nousi kaikkiaan 35 000 kappaleeseen.

Vuonna 1981 liitto ryhtyi viettämään vuosittaista taksvärkkipäivää. Päivän ajankohta määräytyy bruttoveroasteen mukaan siten, että veroastetta vastaava prosentti vuoden kaikista työpäivistä on kyseiseen päivään mennessä tehty taksvärkinä julkisten hyvinvointipalvelujen hyväksi. Vuonna 1981 taksvärkkipäivää vietettiin 19.5.1981.

Päivän merkeissä liiton toimistossa järjestettiin vastaanotto, johon kutsuttiin verohallinnon, poliittisten päätöksentekijöiden, taloudellisten järjestöjen ja työmarkkinajärjestöjen sekä tiedotusvälineiden edustajia. Heille kerrottiin päivän teemasta ja liiton toiminnasta. Liiton taksvärkkiperinne jatkuu edelleen.

1970-luvun loppupuolella liiton jäsenmäärä oli jo yli 60 000. Vuoden 1986 lopussa jäseniä oli noin 86 500, joista liikejäseniä oli noin 25 prosenttia.

Neuvontayhteydenotot moninkertaistuvat

Verolakien muuttuessa ja jäsenmäärän kasvaessa jäsenkuntaa palveleva ilmainen veroneuvonta lisääntyi jatkuvasti. Erityisen voimakasta neuvonnan kasvu oli 1980-luvulla. Kun vuonna 1980 puhelimitse, kirjeitse ja henkilökohtaisesti liiton toimistossa palveltiin noin 4 600 jäsentä, niin vuoden 1986 aikana näitä neuvontakontakteja oli 13 000, joista neuvontapuheluja 12 200.

Vuonna 1981 jäsenpalvelua tehostettiin aloittamalla maksullinen palvelutoiminta. Kohtuullista korvausta vastaan jäsenille ryhdyttiin laatimaan veroilmoituksia ja -valituksia sekä kaikkia muita verotuksessa tarvittavia asiakirjoja. Tätä maksullista palvelutoimintaa hoiti Verotieto Oy.

Vuonna 1984 liitto käynnisti maksulliset koulutustilaisuudet. Tuolloin ensimmäistä kertaa järjestetystä TaxFree-risteilyseminaarista on muodostunut vuosien saatossa klaskikko.

Jäsenkuntaa palvelle neuvonnan lisäksi liitto harjoitti yleistä veroneuvontaa paikallisosastojen järjestämissä neuvontatilaisuuksissa sekä lehdistön, radion ja television välityksellä. Neuvontailtojen lisäksi liiton paikallisosastot seurasivat omilla paikkakunnillaan verovarojen käyttöä ja verotuskäytäntöä.

Asioihin pyrittiin vaikuttamaan kirjelmillä sekä lähetystö- ja neuvottelukäynneillä kunti-

en johtohenkilöiden luona. Ennen kunnallisvaaleja pidettiin myös vaalipaneeleja ja puhetilaisuuksia. Aktiivisesti toimivia osastoja oli liiton neljännellä vuosikymmenellä 20 - 30.

Mielipidemittauksia ja tiedotustoimintaa

Neuvontatyön ja lainsäädännöllisten kysymysten käsittelyn sitoessa yhä enemmän resursseja liiton tutkimustoiminta supistui 1980-luvulle siirryttäessä. Syksyllä 1983 palkattiin tutkimussihteerin tilalle verojuristi, jonka työnkuvaan kuuluivat veroneuvonnan lisäksi erilaiset selvitystehtävät.

Vuonna 1977 liitto ryhtyi teettämään Taloustutkimus Oy:llä erilaisia mielipidemittauksia, jotka toimitettiin tiedotusvälineille julkistettavaksi. Mittaukset käsittelivät muun muassa verotuksen epäkohtia, valtion menojen supistamisjärjestystä sekä kuntien talouteen liittyviä asioita.

Omien tilaisuuksien lisäksi liiton edustajat kävivät puhumassa ja esitelmöimässä eri järjestöjen tilaisuuksissa sekä oppilaitoksissa. Näistä samoin kuin muistakin liiton toimintaan liittyvistä asioista toimitettiin tiedotteet medialle. Liiton edustajat esiintyivät myös ajankohtaisten kysymysten merkeissä niin radiossa kuin televisiossakin. Liitolla oli lisäksi oma osasto eräissä messutapahtumissa.

Pohjoismaiden veronmaksajajärjestöjen kanssa vuodesta 1961 lähtien vuosittain pidetyt yhteiset kokoukset jatkuivat säännöllisinä 1970- ja 80-luvuilla. Vuonna 1969 perustettiin Saksan Liittotasavallassa yhteistoimintaelin European Taxpayers' Association (ETA). Yhteenliittymälle hyväksyttiin säännöt ja tarpeelliset luottamusmieselimet. Yhteistoiminta lopahti kuitenkin pian mielenkiinnon vähennyttyä, ja se herätettiin uudelleen eloon vasta vuonna 1985.

Jaakko Kari seuraa Matti Kalevaa

Hovioikeudenneuvos Harras Kytän luovuttua vuonna 1978 liiton puheenjohtajan paikasta puheenjohtajaksi valittiin professori Mika Kaskimies, joka hoiti tehtävää vuoteen 1983 saakka. Hänen jälkeensä puheenjohtajan nuijaa alkoi heiluttaa oikeustieteen tohtori Matti L. Aho. Varatuomari Risto Piepponen oli hallituksen puheenjohtajana vuodet 1976 - 1983. Tämän jälkeen hallituksen puheenjohtajaksi valittiin toimitusjohtaja Ukko Laurila.

Liiton pitkäaikainen toimitusjohtaja Matti Kaleva, jolle Tasavallan Presidentti oli vuonna 1975 myöntänyt kanslianeuvoksen arvonimen, siirtyi eläkkeelle maaliskuun lopussa 1983. Ennen Kalevan eläkkeelle siirtymistä Tasavallan Presidentti antoi hänelle Suomen Valkoisen Ruusun Ritarikunnan I luokan ritarimerkin. Kalevan jälkeen toimitusjohtajana aloitti valtiotieteen maisteri Jaakko Kari.